

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
БЛАЖІВСЬКА ОКСАНА ЄВГЕНІВНА

УХВАЛА

31 жовтня 2019 р.

Київ

7021/0/18-19

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Блажівська Оксана Євгенівна, здійснивши попередню перевірку скарги Скорик Світлани Павлівни стосовно судді Гадяцького районного суду Полтавської області Максименко Людмили Валентинівни

встановив:

до Вищої ради правосуддя 30 липня 2018 року за вх. № С-4551/0/7-18 надійшла скарга Скорик С.П. стосовно судді Гадяцького районного суду Полтавської області Максименко Л.В. під час розгляду справи №

У скарзі Скорик С.П. зазначає, що вироком Гадяцького районного суду Полтавської області від 4 січня 2018 року суддя Максименко Л.В. у справі № визнано винуватим у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого частиною першою статті 122 Кримінального кодексу України, і призначено покарання у виді позбавлення волі на строк 1 рік, на підставі статті 71 статті 122 Кримінального кодексу України за сукупністю вироків засуджено до остаточного покарання у виді позбавлення волі на строк 1 рік 3 місяці. Скаржник не погоджується з вищевказаним вироком, зокрема посилається на неповноту судового розгляду, невідповідність висновків суду фактичним обставинам, істотні порушення вимог кримінального процесуального закону та м'якість призначеного покарання. Скорик С.П. не погоджується з оцінкою доказів, зокрема висновків судово-медичної та комісійної судово-медичної експертизи в частині встановлення причин смерті її сина, що вплинуло на правильність кваліфікації дій засудженого. На думку скаржника, засуджений вчинив усі дії, які вважав необхідними для доведення злочину до кінця: він, будучи у стані алкогольного сп'яніння, усвідомлюючи суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, діяв із прямим умислом саме на позбавлення життя . Вказує на те, що місцевий суд безпідставно відмовив у задоволенні її клопотань, зокрема щодо допиту свідків, а також клопотання щодо проведення повторної судово-медичної експертизи тіла потерпілого, крім того, стверджує, що суд не взяв до уваги наданих нею доказів.

Скаржник вважає, що дії судді Гадяцького районного суду Полтавської області Максименко Л.В. містять ознаки дисциплінарних проступків та просить притягнути суддю до дисциплінарної відповідальності.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 30 липня 2018 року скаргу передано на попереднє вивчення та перевірку члену Вищої ради правосуддя Овсієнко А.А.

Відповідно до протоколу повторного автоматизованого визначення члена Вищої ради правосуддя по справі від 18 жовтня 2019 року скаргу передано на попереднє вивчення та перевірку члену Вищої ради правосуддя Блажівській О.Є.

Відповідно до частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач): 1) вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи; 2) за наявності підстав, визначених пунктами 1–5 частини першої статті 44 цього Закону, – повертає дисциплінарну скаргу скаржнику; 3) за наявності підстав, визначених пунктом 6 частини першої чи частиною другою статті 44 цього Закону, – передає скаргу на розгляд Дисциплінарної палати для ухвалення рішення щодо залишення без розгляду та повернення її скаржнику або відкриття дисциплінарної справи; 4) за відсутності підстав для залишення без розгляду та повернення дисциплінарної скарги – збирає у разі необхідності інформацію, документи, інші матеріали для перевірки викладених у скарзі обставин та складає вмотивований висновок з пропозицією про відкриття чи відмову у відкритті дисциплінарної справи.

Відповідно до частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

За результатами попередньої перевірки скарги встановлено наступне.

Вироком Гадяцького районного суду Полтавської області від 4 січня 2018 року суддя Максименко Л.В. у справі _____ визнано винуватим у скоєнні кримінального правопорушення, передбаченого частиною першою статті 122 Кримінального кодексу України, і призначено покарання у виді позбавлення волі на строк 1 рік, на підставі статті 71 статті 122 Кримінального кодексу України за сукупністю вироків засуджено до остаточного покарання у виді позбавлення волі на строк 1 рік 3 місяці.

Вказаним вироком _____ визнано винуватим у тому, що він 3 червня 2017 року близько 16-ї год поряд із будинком на території господарства, перебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, діючи з прямим умислом, з метою заподіяння тілесних ушкоджень на ґрунті особистих неприязних відносин під час сварки з потерпілим _____

завдав останньому 4 ударів кулаком правої руки в голову - в ліву скроню, ніс та щоку, після чого потерпілий впав на землю. Згідно з висновком комісійної судово-медичної експертизи від 11 серпня 2017 року № , внаслідок завдання засудженим умисних ударів по обличчю потерпілого останній отримав тілесні ушкодження середньої тяжкості за критерієм тривалого розладу здоров'я більше 21 дня.

Апеляційний суд Полтавської області ухваленим вироким від 4 вересня 2018 року задовольнив апеляційну скаргу прокурора та частково задовольнив апеляційну скаргу скасував указаний вирок місцевого суду в частині призначеного покарання, визнав його винуватим за частиною першою статті 122 Кримінального кодексу України та призначив йому покарання у виді позбавлення волі на строк 2 роки, на підставі статті 71 Кримінального кодексу України за сукупністю вироків визначив остаточне покарання у виді позбавлення волі на строк 2 роки 1 місяць. В іншій частині вирок місцевого суду було залишено без змін.

Постановою Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду від 22 липня 2019 року вирок Гадяцького районного суду Полтавської області від 4 січня 2018 року та вирок Апеляційного суду Полтавської області від 4 вересня 2018 року щодо залишено без зміни, а касаційну скаргу – без задоволення. Обґрунтовуючи свою позицію суд касаційної інстанції зазначив, що за встановлених місцевим судом фактичних обставин кримінального провадження дії за частиною першою статті 122 Кримінального кодексу України кваліфіковано правильно. Висновок місцевого суду про доведеність винуватості у вчиненні злочину зроблено з дотриманням вимог кримінального процесуального закону на підставі об'єктивного з'ясування всіх обставин, підтверджених доказами, які було досліджено та перевірено під час судового розгляду, а також оцінено відповідно до вимог закону. Також місцевий суд належним чином оцінив висновок комісійної судово-медичної експертизи, згідно з якою причиною смерті потерпілого визначено алкогольну інтоксикацію та не встановлено причинного зв'язку з діями у вигляді завдання усіх виявлених у потерпілого тілесних ушкоджень середньої тяжкості. Твердження Скорик С.П. про те, що місцевий суд безпідставно відмовив у задоволенні клопотання щодо проведення повторної судово-медичної експертизи тіла потерпілого, є необґрунтованими. Не знайшли свого підтвердження в матеріалах кримінального провадження й доводи, наведені в касаційній скарзі , щодо істотного порушення судом вимог кримінального процесуального закону під час судового розгляду.

Таким чином, доводи скарги зводяться до переоцінки обставин, встановлених судом під час вирішення справи, намагання довести перевагу одних доказів над іншими та свідчить про незгоду скаржника із здійсненою судом правовою оцінкою спірних правовідносин, обставин справи і наданих доказів.

Як вбачається зі змісту скарги, вона не містить відомостей про наявність у діях судді ознак дисциплінарного проступку судді, передбаченого частиною першою статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Відповідно до пункту 2 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо, не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене, скарга Скорик Світлани Павлівни підлягає залишенню без розгляду та поверненню заявнику.

З підстав, передбачених пунктами 1–5 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Дисциплінарної палати – доповідач постановляє ухвалу про залишення скарги без розгляду, копія якої разом зі скаргою направляється скаржнику (пункт 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя).

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», статтями 107, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», пунктом 12.5 Регламенту Вищої ради правосуддя, член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

скаргу Скорик Світлани Павлівни стосовно судді Гадяцького районного суду Полтавської області Максименко Людмили Валентинівни залишити без розгляду та повернути заявнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

О.Є. Блажівська